# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2478**

гр. София, 11.04.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 8 състав,** в публично заседание на 25.03.2014 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова**

при участието на секретаря Милена Рашкова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1526** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 90 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във връзка чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба вх. № 4042 от 11.02.2014 г. по описа на Административен съд – София град и рег. № 3809 от 28.10.2013 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от П. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., с адрес за призоваване [населено място], кв. П., [улица] от 25.09.2013 г. на председателя на Д., с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Твърди се, че решаващият орган неправилно е приел, че спрямо чужденеца не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец на ново основание, а именно „други причини от хуманитарен характер", изразяващи се в това, че по време на престоя си в Б. арменския гражданин е заживял на съпружески начала с българска гражданка, от която очаква дете. Счита, че решението е постановено при непълни мотиви, тъй като не са посочени фактическите основания за правните изводи, които интервюиращият орган на Д. е направил. Допълнително в жалбата се излагат аргументи, че в обжалваното решение липсва конкретна преценка дали ситуацията в А. би породила някаква заплаха конкретно за жалбоподателя. По тези съображения се моли съда да отмени решението на председателя на Д..

В хода на съдебното производство П. М. редовно призован, представлява се от определената му за процесуален представител от САС адв. К., която поддържа жалбата и предлага същата да се уважи, като съдът постанови решение, с което да отмени решението на председателя на Д..
Ответникът – председателят на Д., редовно призован не се явява, не се представлява и не взима становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на жалбата, тъй като не са налице предпоставките за предоставяне на статут.
Настоящият съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:
Производството пред административния орган е започнало с подадена молба за предоставяне на статут с рег. № 117/15.04.2013 г. до Държавната агенция за бежанците/Д./ при МС от П. М., от мъжки пол, [дата на раждане] г, в [населено място], А., гражданин на А., арменец по народност, вероизповедание - християнин, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ.
Тази молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. По молби на чужденеца за закрила са провеждани две административни производства по ЗУБ. Първото административно производство е образувано въз основа на молба за закрила № 1289 от 16.05.2000 г. С решение № 2767/24.10.2000 г., председателят на Агенцията за бежанците е отказал да предостави статут на бежанец на кандидата, като решението е било обжалвано. С решение № 293/14.01.2002 г. ВАС – петчленен състав отхвърля жалбата. За втори път чужденецът е поискал закрила с № 3051 от 09.09.2003 г. С решение № 813/09.09.2003 г. интервюиращият орган при РПЦБ - С. е отказал да предостави статут на бежанец на кандидата, като решението е било обжалвано. С решение от 09.03.2005 г. Варненски окръжен съд е отхвърлил жалбата.
Настоящето производство се явява трето, като с решение № 1718/25.09.2013 г. председателят на Д. е отказал да предостави статут на бежанец на кандидата.
Видно от мотивите на оспорения административен акт, се установява, че жалбоподателят е пристигнал в Република Б. през 1998 г. легално. Мотивира молбата си за статут с желанието си да живее в Б. при семейството си, което също е в Б.. В настоящото производство отново обяснява, че в А. е имал проблеми, тъй като бил член на партия Х. и поради тази причина било стреляно два три пъти по колата му. Също така разказва, че тогава започнала войната в А. и затова решил да напусне страната си на произход. В проведените две интервюта на 15.04.2013 г. и на 15.07.2013 г. обяснява, че синовете му подлежат на редовна военна служба, но в казармата било опасно, защото имало постоянни престрелки с А..
Твърди, че няма проблеми с арменските власти, но не иска да се завърне в родината си, тъй като там няма близки и се страхува за живота на децата си.
При постановяването на оспорения административен акт ответникът е приел на базата на изложената история от кандидата и ситуация в държавата му по произход – А., че молбата му за закрила е неоснователна.
От анализа на заявените от него обстоятелства се установява, че сочените мотиви, обуславящи желанието му да получи закрила в Б. не попадат в предметния обхват на

ЗУБ, тъй като се касае за причини от личен характер. Арменският гражданин не обоснова наличието на риск за живота или свободата си в А. по смисъла на ЗУБ. Административният орган е посочил, че липсват заявени опасения за сигурността и правата му по изброените в чл. 8, ал.1 от ЗУБ причини – раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване. Твърденията му не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова.
По отношение на предпоставките за предоставяне на субсидиарна закрила, ответникът отново е приел, че за чуждия гражданин няма реална опасност и от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ - смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт в страната му по произход. Също така не са установени нови обстоятелства, незаявени в предходните административни производства във връзка с възможността за прилагане на някоя от трите хипотези на тази законова разпоредба.
В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с административната преписка документи.
С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София - град, приема от правна страна следното:
Оспореното решение № 1718 от 25.09.2013 г. на председателя на Д. е връчено на кандидата лично на 22.10.2013 г. Жалбата до Административен съд София град е подадена чрез административния орган с рег. № 3809 от 28.10.2013 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на Д.. Оспореният акт е издаден при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ.
Оспореното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 72 и сл. от ЗУБ от председателя на Д. съгласно компетентността му, уредена в чл. 75 от ЗУБ. Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ в срок до три месеца от образуване на производството председателят взема решение за: 1. предоставя статут на бежанец; 2. отказва статут на бежанец; 3. предоставя хуманитарен статут и 4. отказва хуманитарен статут. Ал. 3 на цитираната разпоредба предвижда, че председателят на Държавната агенция за бежанците при недостатъчност на събраните данни за конкретния случай може да продължава срока по ал. 1 до три месеца, за което чужденецът се уведомява лично или със съобщение с обратна разписка.
В настоящия случай производството е образувано по повод подадена молба рег. № 3809 от 15.04.2013 г. по описа на Д. при МС и вх. № 117 от 15.04.2013 г. по описа на РПЦ – [населено място] от жалбоподателя. Същият е регистриран с регистрационен лист рег. № 3809 от 15.04.2013 г. В него е записано, че е [дата на раждане] в А., [населено място], постоянен адрес А., [населено място], Втори Норски масив, [улица], ап. 33, арменец по народност, вероизповедание - християнин, семейно положение - женен, с висше образование, архитект по професия, владее арменски,

български и руски език и адрес в Република Б. [населено място], кв. П., [жилищен адрес]. Някой от тези данни са посочени и в декларацията по чл. 30, т.3 от ЗУБ. Връчена му е покана за провеждане на първото интервю на 15.04.2013 г. На посочената дата е проведено първото му интервю.

На 16.04.2013 г. към преписката е приложено писмо, с което директорът на РПЦ – [населено място] уведомява директора на Специализирана дирекция „Т" при Д., че П. М. е подал молба за закрила. Отговорът е върнат на 27.08.2013 г., когато е заведен с рег. № Т-5163 на директора на Специализирана дирекция "Т" – Д., с което се уведомява председателя на Д. при МС, че към онзи момент Д. не възразява да бъде предоставена закрила в Република Б. на жалбоподателя.

Въз основана на подадена докладна записка рег. № 3809 от 19.04.2013 г. производството е преминало от ускорено в производство по общия ред.

На 15.07.2013 г. жалбоподателят отново е поканен за провеждането на интервю Същото е проведено, за което е изготвен протокол рег. № УП 3809 от 15.07.2013 г., като неразделна част от него е и декларация, подписана от кандидата, с която дава съгласие да се извърши запис.

В срока по чл. 74 от ЗУБ, изчисляван от датата на докладната записка, младши експерт М. П. в РПЦ – [населено място] е изготвил и представил Становище рег. № 3809 от 15.07.2013 г. до председателя на Д. при МС.

Решаващият орган при Д. при МС постановява Решение № 1718 от 25.09.2013 г., с което се отказва предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

За времето от депозираното становище до датата на издаване на оспореното решение, административният орган не е осъществявал събеседвания с жалбоподателя (видно от доказателствата по делото), а само е събирал информация за обстановката в държавата по произход – Справка вх. 2096 от 19.04.2012 г., изготвена от дирекция "Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд" при Д..

Настоящият съдебен състав като се запозна с представените по делото писмени доказателства и съобрази изложеното от жалбоподателя в съдебното производство, споделя изцяло изводите на административния орган, изложени в оспорения акт.

В обжалваното решение подробно са обсъдени всички факти и обстоятелства, касаещи личното положение на кандидата за закрила. На първо място, обосновано е прието, че не се установяват факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1 от ЗУБ. Молителят не е изложил твърдения за реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Преценена е и обстановката в А. съгласно справка № 2096 от 19.04.2012 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд" на Д. и известните за страната факти, не се установяват разрешенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на С. по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/1983 ЕО, които се преценяват с прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Не се споделят възраженията на жалбоподателя за липса конкретна преценка дали ситуацията в А. би породила някаква заплаха конкретно за жалбоподателя, тъй като в посочената справка изрично е посочено, че в А. не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт. Конституцията и законите в страната гарантират

основните права и свободи на гражданите и тяхното равноправие пред закона и няма данни за груби нарушения на човешките права.
Правилно е прието от административния орган неприложимостта на нормата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, тъй като заявените причини от П. М., поради които той и семейството му не желаят да се завърнат в страната им по произход, не могат да бъдат определени като хуманитарни по смисъла на посочената диспозитивна законова разпоредба. Предвид липсата на предпоставки, поради които кандидата не може да се завърне в А. следва изводът, че нежеланието му е обусловено от неговата лична преценка и избор, а не от принуда, изискуема по ЗУБ. Предоставянето на хуманитарен статут е закрила за чужденец по причини, свързани с държавата му по произход, в която той не може да се завърне. Характеристиките на закрилата изключват факти и обстоятелства, свързани с желанието на чужденеца по избор за пребиваване по икономически, социални и други причини, зависещи изцяло от волята му, без да е налице реална опасност от тежки посегателства, описани в чл. 9 от ЗУБ.
На следващо място следва да се посочи, че съдът изцяло споделя изложеното от председателя на Д., с което е мотивирал отказа си за предоставяне на бежански статут на основание чл. 8 от ЗУБ.
Липсата на имущество и перспектива за развитие в А., прекъсване на връзките с държавата по произход и интегрирането на неговото семейство в българското общество, не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на посочената законова разпоредба. От друга страна, дългосрочното пребиваване на молителя в нашата страна, не би могло да бъде определено като новонастъпило обстоятелство по смисъла на ЗУБ.
Правилни и законосъобразни са изложените мотиви от ответната страна по делото при постановяване на административния акт относно приложението на чл. 8 от ЗУБ, респ. Липсата на основания за предоставяне на бежански статут на П. М..
По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на П. М. срещу решение № 1718 от 25.09.2013 г. на председателя на Д. при МС е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК и чл. 90 от ЗУБ, Административен съд София град, I отделение, VIII състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. М., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 1718 от 25.09.2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.
Решението подлежи на обжалване пред върховния административен съд в 14 дневен срок от получаването му от страните, респ. Съобщението за неговото постановяване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: